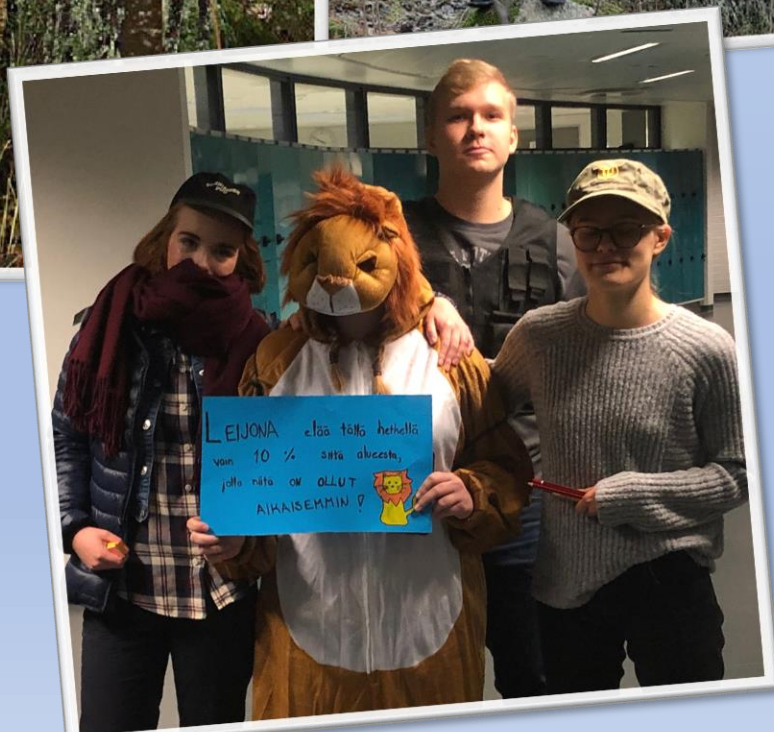
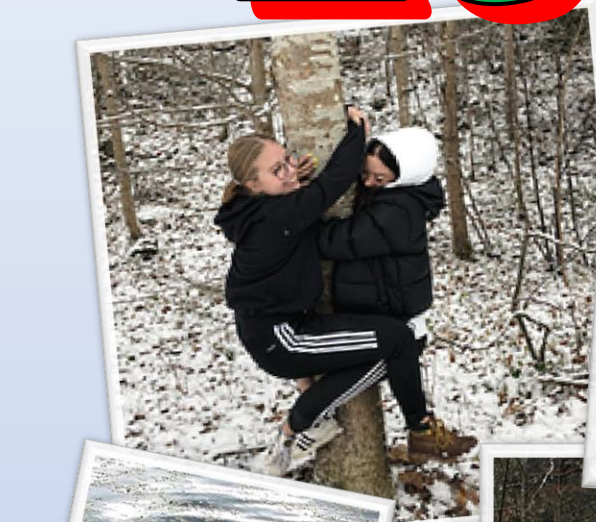

Esposti

Toimitus

Ukka Ulrika Repokari

Niklas Routama

Vertti Anttila

Susanna Lindström

R. Uhmonen

Toveri

Susanna Akkila

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	4
Haasteesta teoiksi ja teoista tulevaisuuteen	6
Sivistyksen juurella - ajatuksia demokratiasta, koulutuksesta ja tulevaisuudesta	14
Kooste rehtorin kyselytunnista	17
Jyllarauhan julistus	23
Ekologisia lahjoja	24
Joulun paras kinkku elää ja voi hyvin Saparomäellä	26
Terveiset Jyllan opiskelijakunnan hallitukselta	27
Espostoveri apuapaja	29

Pääkirjoitus

Tervetuloa muutos

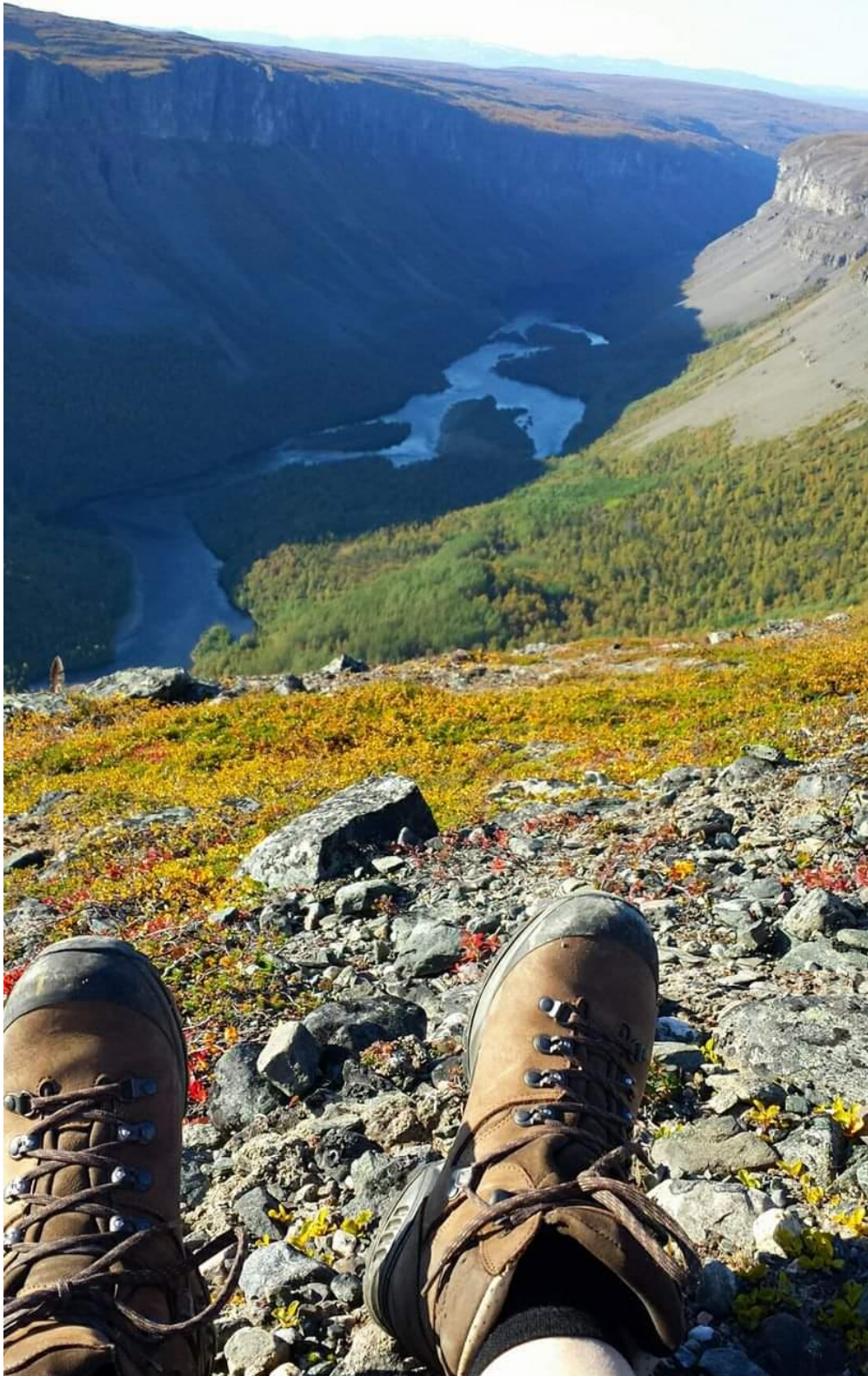
Ukka Ulrika Repokari

Koulussamme puhaltavat muutosten tuulet, sillä rakas rehtorimme Harri siirtyy muihin tehtäviin vuoden alussa. Älköömme kuitenkaan olko liian surullisia tästä, sillä - kuten Harri itse asian esitti - rehtorin ja toimintatapojen muuttuminen voi olla myös siunaus kouluyhteisölle. Asioiden tulee pysyä liikkeessä. Harrin sanoissa on vinha perä. Päättäjien vaihtumista aika ajoin voidaan pitää lähtökohtaisesti hyvänä asiana, vaikka muutokseen liittyikin lähes aina menettämisen tunnetta ja surua, ehkä pelkoakin.

Tässä maailmantilanteessa toimintatapojen muutosta tarvitaan paitsi päättäjien, myös yksilön tasolla. Kun kyse on koko planeetan eliökunnan tulevaisuudesta, ei tule alistua pelon alle ja jättää siksi suuria muutoksia tekemättä. Hyvänä esimerkkinä tämän pelon selättämisestä voi pitää koulumme opettajia, jotka ovat kaikki lähteneet mukaan Espostin alkusyksyllä heittämään ilmastohaasteeseen, jonka tarkoitus oli nimenomaan muuttaa opettajan ja koulun roolia ilmastokasvattajina. Muutos toimintatavoissa tuntui käyvän helposti ja kaikki näyttivät olevan ainakin vähän innoissaan uudesta teemasta. Jos koulussa muutokset käyvät näin sutjakkaasti, mikseivät kävisi ylemmälläkin tasolla?

Tänä päivänä tarvitsemme suuria, rakenteellisia muutoksia koulutuksessa, energiantuotannossa ja lainsäädännössä. Mm. koulumme onnistunut ilmastohaaste on todistanut, että me nuoret olemme valmiita tekemään ja te aikuiset olette valmiita

seuraamaan esimerkkiä. Nyt on rohkeuden aika ja se tarkoittaa, että vanhoista toiminta- ja ajattelutavoista irrottautumisen pelolle ei ole tilaa. Meidän on muutettava kehityksen suuntaa ja se on tehtävä nyt. Liikettä ja uusia tuulia tarvitaan myös sinne, missä valtaapitävät ovat.

Haasteesta teoiksi ja teoista tulevaisuuteen

Ukka Ulrika Repokari

Me Espoonlahden lukion lehden Espostin toimittajat olemme huolissamme tulevaisuudesta. Ilmastonmuutoksesta kyllä puhutaan paljon, mutta konkreettisia tekoja on vähän. Siksi haastoimme kesällä kaikki koulumme opettajat huomioimaan ilmastonmuutoksen opetuksessaan joko sisällöllisesti tai toiminnallisesti.

Tulevaisuus on meidän koululaisten käsissä. Siksi juuri koulussa meidän nuorten tulisi kuulla ilmastonmuutoksesta. Koulun tehtävä on kasvattaa meistä ympäristömme herkkiä tarkkailijoita, kriittisiä ajattelijoita ja oma-aloitteisia toimijoita - ja tehtävä korostuu erityisesti nyt eläessämme ympäristökatastrofin keskellä.

Ilmastohaasteella halusimme kannustaa opettajia esittelemään oppilailleen konkreettisia tapoja vaikuttaa, ja tässä reportaasissa on koottuna lukiomme opettajien vastauksia haasteeseen.

Biologian opettajamme Sirkkis järjesti omalla kurssillaan ruokahävikkiprojektin.

”Biologian kurssillamme halusimme vähentää koulussa syntyvän biojätteen määrää. Sitä syntyy jo ruoan tuotantoketjussa, sillä ruoan laadusta on useita säädöksiä, jotka aiheuttavat syöntikelpoisen ruoan ros kiin lentämistä. Omilla valinnoillamme voimme kuitenkin vaikuttaa. Ostamalla ja ottamalla lautaselle vain sen verran, kuin oikeasti pystymme syömään, säästämme rahaa ja myös resursseja. Kun emme osta ja heitä pois turhaa ruokaa, myös

tuotannosta tulee fiksumpaa”, kurssin opiskelijat Hilla, Kaisa ja Sini perustelevat.

”Touteutimme ideaamme biojäteseuranalla. Teimme oppitunilla koulun seinille kiinnitettäviä julisteita, joihin oli laitettu ytimekkäästi faktatietoja ruokahävikistä ja näin toivoimme saavamme oppilaat huomioimaan ruokatapansa. Järjestimme biojätteseuran, jonka päivämäärät laitoimme myös julisteisiin. Tavoittemme oli saada ihmiset vähentämään biojätteensä määrää.”

Lautasensa tyhjäksi syöneet oppilaat palkittiin kahvilipuilla.

Sirkkis on myös yhdessä rehtori Harrin kanssa pitänyt huolta, että kouluumme tulee lisää roskiksia ja kierrätysmahdollisuuksia.

Harri on muutenkin inspiroitunut ilmastotalkoista. Eräs päivä hänet nähtiin koulun läheisessä metsässä halailemassa puita.

Hanna, toinen biologian opettaja, tarttui ilmastohaasteeseen ja kannusti oppilaitaan tutkiskelemaan omia kulutustottumuksiaan.

”BI2-ryhmät ovat pitäneet viikon ajan ekologista päiväkirjaa, missä ovat seuranneet ja pohtineet omaa kulutustaan, kuten veden ja ruoan kulutusta, jätteen määrää, liikkumista jne”, Hanna kertoo.

Kurssilaiset pääsivät myös pelaamaan My2050-ilmastopeliä. Siinä on tullut hyvin esille eri esimerkkejä mm. siitä, mitkä lajit uhanalaistuvat tai kuolevat sukupuuttoon.

Mikäli omat kulutustottumukset ovat aiheuttaneet ahdistusta, vaihtoehtoisia tapoja elää on esitelty ainakin ruotsin tunneilla. Ruotsin opettaja Anssi kertoo, että tunneilla on tutustuttu mm minimalistiseen elämäntapaan ja kiertotalouteen sekä luettu aiheeseen liittyviä uutisia.

Toinenkin kielten opettaja Markus on tuonut tunneilleen materiaalia ilmastoon liittyen.

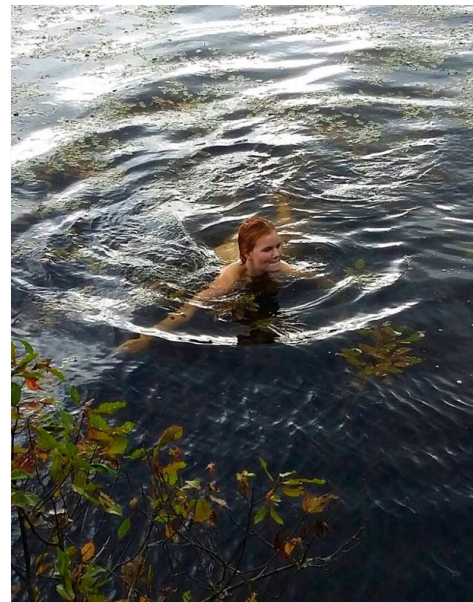
”ENA7-kurssin kanssa teemana oli ympäristö ja näkökulmana, miten yksilö ja valtiot voivat tehdä hidastaakseen ilmaston lämpenemistä. Opiskelijat keskustelivat ryhmissä asiasta ja tekivät ryhmän keskusteluista muistiinpanoja. Lopuksi kokosimme asiaa

yhteen ja keskustelimme asiasta koko porukalla. Vastaavaa on tehty muillakin kursseilla”, Markus selittää.

Omia vaikuttamismahdollisuuksia on käsitelty myös Susannan äidinkielen kurssilla. Koko kielellä vaikuttamisen kurssin teemaksi on valittu ilmastonmuutos: mm. mediaseurantaprojekteissa eritellään esim. ilmastoon liittyvää puhetta ja kieltä niin valta- kuin vastamediassakin.

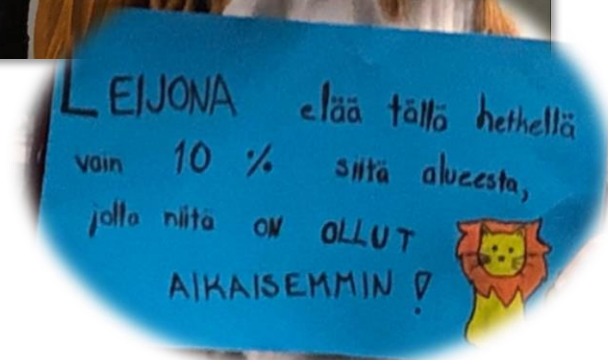

Nuorten omat vaikuttamisen ideat ovat puolestaan poikineet esimerkiksi käytettyjen tavaroiden vaihtopäivän, vaatteiden tuunausprojektin, roskienkeräystempauksen ja haasteen kuvata omaa luontosuhdetta - jälkimmäinen sai opiskelijat loikkimaan metsikköön ja pulahtamaan järveen!

Massasukupuutto innoitti järjestämään tempauksen, jossa oppilaat kulkivat ympäri koulua leijonaksi ja leijonanmetsästäjiksi pukeutuneena.

Luokassa leijonanmetsästäjät alkoivat metsästä leijonaa ja koko muun ryhmän piti yhdessä miettiä ekotekoja, joilla leijonan tappamisen voisi välttää. Ilman hyviä ideoita kissapolosta tehtiin matto lattialle ja trofee seinälle.

Lisäksi lausuntaryhmä Momentum esitti vaikuttavia ja koskettavia runoja ekologisuudesta ja ilmastonmuutoksesta.

Pipsan äidinkielen kurssilla on luettu ja kirjoitettu ilmastonmuutoksesta:

“Olemme tehneet argumentaatioanalyysin ilmastonmuutosta käsitelleestä Hesarin tekstistä, keskustelleet kuluttamisesta ja kierrättämisestä tietokirjaprojektissa sekä ykkösten tekstilajiharjoituksissa, tehneet neloskurssin projektitöinä mm. videon vegaani-illallisen valmistamisesta ja pitäneet vaikuttavia puheita World Press Photo -näyttelyn kuvista.”

Ranskan tunneilla sen sijaan on käyty mm. monikulttuurisuutta ja ilmastonmuutosta käsittelevillä luennoilla. Ympäristöteema on jatkunut koko syksyn ja tässä jaksossa opettaja Elina on ohjannut kirjoittamaan ja pitämään ilmastoaiheisia puheita a' la Greta Thunberg.

Yhteiskuntaopin, historian ja filosofian kursseilla on pohdittu ihmisen vaikutusta ympäristöönsä laajemmin.

Opettaja Aino kertoo, kuinka on tuonut ympäristöteeman mm taloustiedon kurssille:

“Olemme keskustelleet siitä, kuinka talouskasvu on toisaalta hyvä asia ja nostanut kovasti elintasoamme, toisaalta taas huono asia, koska ainakin toistaiseksi kasvu näyttää merkinneen ympäristön tuhoutumista. Olemme miettineet myös järkevää kuluttamista. katselleet kulutuksenvastaisia vastamainoksia ja listaa viime vuosien vuoden turhakkeista.”

Myös Meri-Satu otti ilmastohärkää sarvista ja haastoi oppilaansa pohtimaan:

“Filosofian kurssilla opiskelijat pitivät alustuksen ilmastonmuutokseen liittyvistä moraali-ongelmista kuten vaikutuksista tulevien sukupolvien, eläinten ja kasvien elämään. Opiskelijat haastoivat muun ryhmän pohtimaan erityisesti espoolaisen lukiolaisen vastuuta ilmastotalkoissa. Alustajat esittelivät hienosti erilaisia näkökulmia asiaan esim. mikä on julkisten tai auktoriteettiasemassa olevien henkilöiden vastuu, jos he puhuvat toisessa yhteydessä ympäristönsuojelusta, mutta lentävät yksityiskoneella ympäri maailmaa tai levittävät asiasta vääriä tietoja vähätellen koko ongelmaa. Opiskelijat saivat pohtia arkielämäänsä liittyviä kysymyksiä ja suunnitella viikon kestävä mahdollisimman ekologisen eettisen lomamatkan lisätietojen pohjalta.”

“Filosofian opiskelijat osallistuvat vielä tämän jakson koeviikolla Amnestyn Kirjeitä vapaudelle -kampanjaan, jossa tänä vuonna on teemana ilmastonmuutos. Opiskelijat saavat siis kirjoittaa Amnestyn kautta postikortteja ja kirjeitä filippiiniläisen 16-vuotiaan ja Kanadan alkuperäiskansoja edustavan 13-vuotiaan nuoren ympäristökampanjoiden tukemiseksi.”

Ilmastonmuutos aiheuttaa ahdistusta, mutta se ei ole mikään syy olla puhumatta asiasta. Meri-Satu on keksinyt hyödyntää aiheen herättämiä hankalia tunteita psykologian opiskelussa.

“Psykologian ensimmäisellä kurssilla yksi ryhmä tekee kurssiin kuuluvan tutkimustyön ilmastoahdistuksesta eli he kartoittavat tämän aiheen herättämiä tunteita, ajatuksia ja halukkuutta konkreettisiin muutoksiin omassa elämässä”, Meri-Satu kertoo.

Kuvaamataidossa Outin kurssilla aiheetta on prosessoitu tekemällä pienoismalleja kuvitteellisesta kansasta, heidän kulttuuristaan ja siitä, miten ilmastonmuutos heihin vaikuttaa. Pienoismalleja on syntynyt niin öljyyn ja roskeen peittyneistä kaupungeista kuin hyökyaalloistakin.

Mahtuipa mukaan myös yksi teos kuvaamaan sitä Helvettiä, jossa saavat virua ilmastonmuutoksen eteen liian vähän töitä tehneet ihmiset.

Jylla aikoo myös jatkaa ilmastoteeman parissa. Koulun keittiö on alkanut myydä hävikkiruokaa opiskelijoille ja henkilökunnalle ja opettajat aikovat järjestää kirpputorin koululla. Samalla me opiskelijat toivomme ja teemme töitä sen eteen, että ilmastonmuutos olisi enemmän tapetilla myös ylemmän tason päätöksenteossa, etenkin nyt, kun uutta opetussuunnitelmaa aletaan muotoilla.

Sivistyksen juurella - ajatuksia demokratiasta, koulutuksesta ja tulevaisuudesta

Ukka Ulrika Repokari ja Susanna Akkila

Arvostettu ja rakastettu rehtorimme Harri Korhonen siirtyy Helsingin kaupungin lukiokoulutuksen päälliköksi 1.1.2020. Yhdessä Espostin toimituksen kanssa muisteltiin mennyttä 13 vuoden ajalta ja mietittiin mm. sitä, mitä tuleva tuo tullessaan.

Harri kirjoitti Espostiin heti aloitettuaan vuonna 2006 ja palasimme vanhaan tekstiin:

“Työn mielekkyyden kannalta on on ratkaiseva ero siinä, miten työnsä ymmärtää: louhiiko vain kiviä vai rakentaako katedraalia”, Harri muotoili siteeraten kulttuurivaikuttaja Edith Hamiltonia 13 vuotta sitten. Mitä sitten rehtorimme on Espoonlahdessa louhinut ja rakentanut? Hän on aina, jo opiskeluajoistaan lähtien, nähnyt työn nuorten kanssa mielekkäänä, sillä siinä pääsee rakentamaan yhteistä tulevaisuutta. Koulu ei ole yksityiskohtia ja erillisiä oppiaineita, vaan opettajat ja rehtori kokoavat yhteistä tulevaa.

Samassa yhteisössä ovat tietysti opiskelijat. Usein koulumaailmassa käytännössä se, mistä puhutaan, tulee aikuisilta. Siksi esimerkiksi koulun lehti Esposti on äärimmäisen tärkeä yhteisöllisyyden ja aidon vuoropuhelun kannalta: se antaa äänen opiskelijoille ja nostaa esiin juuri sen, mistä nuoret haluavat puhua. Harri kiittelee lehden aktiivisuutta esim. ympäristöhaasteen esittäjänä ja muistelee erityisesti juttuja, joissa on käsitelty arvoja.

Tulevaisuus ahdistaa nuoria, mitä on käsitelty paljon eri medioissa, myös Espostissa. “Mitä meidän sukupolvellamme on annettavaa”, kysyy lukiolaisten ääni, “kun koulutus muuttuu koko ajan suorituskeskeisemmäksi ja kapea-alaisemmaksi?” “Paljon!” huudahtaa Harri ja antaa esimerkiksi nuorten ratkaisuja ja halun vaikuttaa vaikkapa juuri ilmastonmuutokseen. Lisäksi tarvitaan rohkeutta määritellä maailmanlaajuista käsitystä demokratiasta ja ihmisarvosta. Nimenomaan sivistys rakentaa demokratiaa: “Oleellista sivistyksessä on ihmisen oman ajattelukyvyn kehittyminen ja hänen oman maailmankuvansa rakentuminen.” Harrin yli 10 vuotta vanhat sanat sopivat edelleen tähän aikaan. Demokratian ongelmat kytkeytyvät siihen, että laaja-alaista sivistystä ei ole tarpeeksi, rehtorimme täsmentää ja korostaa, miten kouluissa pitää löytää aikaa ja rahaa siihen, että eri oppiaineet yhdistyvät palvelemaan muiden ihmisten ja toisten kulttuurien ymmärtämistä. Humanistisia ja katsomusaineita pitää korostaa ja niiden asema turvata. Maailmassa pitää toimia yhdessä muiden kanssa. Laadukkaan opetussisällön lisäksi tarvitaan turvalliset ja toimivat tilat - kuten Jyllassa.

Harri jatkaa saman tematiikan parissa uudessa työssään ja pyrkii vaikuttamaan nimenomaan laaja-alaisen sivistyksen mahdollistavaan kaupunkikohtaiseen opetussuunnitelmaan. Kuten rehtorin työssä, ei siinäkään saa ulosmitattua pikavoittoja. Jos haluaa jättää jälkensä, pitää olla kärsivällinen ja valmis tekemään pitkä työrupeama. Meidän ei siis kannata odottaa Harria takaisin.

Mitä Harri vie mukanaan Jyllasta ja mitä jättää seuraajalleen - muuta kuin hurjan isot saappaat? Reppuunsa Harri on pakannut paljon tietoa siitä, miten koulu ylipäätään toimii. Uudessa toimenkuvassa pitääkin osata tukea rehtoreita niin, että nämä pystyvät tekemään työnsä hyvin. Terveisinä tulevaisuuteen Harri puolestaan toivoo, että jatkossakin osataan arvostaa koulumme historiaa, mikä vaikuttaa myös koulussa viihtyvyyteen. Yhteinen

menneisyys ja yhteisen tulevaisuuden tiedostaminen luovat perspektiiviä.

“Hirveän haikea lähteä”, Harri huokaa. “Hirveän haikea päästää lähtemään”, on moni kollega ja opiskelija huokaissut. Mutta muutoksessa on aina lähtökohtaisesti mahdollisuus, ei uhka. Tulevaisuus vinkkaa silmää ja jälleen on kiinni meistä jokaisesta, millaisen siitä teemme ja miten sivistystämme näytämme.

Harri! Jyllä kiittää!

Kooste rehtorin kyselytunnista

Vertti Anttila

2.12.2019 opiskelijakunnan hallitus järjesti kyselytunnin, jossa opiskelijat saivat kysyä lukiomme rehtorilta Harri Korhoselta mitä tahansa liittyen kouluun, opettajiin tai muuhun tärkeään. Tässä ovat rehtorin vastaukset lyhyesti eri kysymyksiin.

Miten abit saavat juhlistaa 100 aamun juhlia tai muuta vastaavaa? Entä miksi abeja syytetään yläastelaisten huonosta käytöksestä ja julisteiden repimisestä?

Tämä kysymys kysyttiin, koska moni lukiomme abi ei ollut tyytyväinen siihen, miten heidän "100 päivää jäljellä" -juhlansa toteutui. Lyhyesti sanottuna tj100-päivänä abit olivat tehneet paljon työtä päivän eteen, mutta juhliminen jouduttiin lopettamaan kesken, kun useat yläkoulun opiskelijat alkoivat sabotoimaan abien juhlimista. Tämän lisäksi lukion käytävistä oli tullut aika sotkuisia päivän aikana, jolloin lukiomme vararehtori joutui lopettamaan abien juhlimisen.

Rehtori rohkaisi opiskelijoita pitämään hauskaa jatkossakin vastaavanlaisissa tilanteissa ja sanoi, että huumorikin saa olla vähän kiusoittelevaa, kunhan se ei ole jollain tavalla henkilökohtaista. Rehtori kertoi myös, että opiskelijat eivät saa tehdä mitään sellaista, joka horjuttaa turvallisuutta, rikkoo jotain tai sotkee koulua. Hän antoi neuvon, että kannattaa herkillä tulla kysymään rehtorilta, voiko jonkin idean toteuttaa.

Rehtori myös vakuutti, että abeja ei syytetä mistään, ja sanoi vielä, että moni asia meni pieleen tuona päivänä kaikkien osalta.

Miksi lukion hauska ja humoristisesti tehty adressi ja näin ollen myös tietynlainen kannanotto otettiin kaksi kertaa pois? Missä sananvapaus?

Kysymys liittyy siihen, kun jotkut abit olivat laittaneet koulun ilmoitustaululle Jyllalaisaloitteen ja Jyllalaisaloitteen Part 2, joissa kritisoitiin monen yläkoululaisen käytöstä. Yhteensä 180 allekirjoitusta keränneet adressit otettiin pois seinältä.

Moni luuli, että adressit revittiin pois niiden loukkaavuuden takia, jolloin alettiin puhumaan sananvapauden riistosta. Rehtori kuitenkin ilmoitti, että hänellä on edelleen adressit tallella ja niiden pohjalta jatketaan töitä. Rehtori pahoitteli, ettei ollut ymmärtänyt informoida abeja siitä, että lukion ja yläkoulun yhteishengen rakentaminen jatkuu ja ettei aloitteiden allekirjoittaneita väheksytä. Hän myös harmitteli sitä, ettei ylipäättään käsitelty yhdessä ajoissa sitä, miksei aloitteita pidetty tarpeeksi rakentavina sellaisenaan.

Miksi kokeen jälkeen pitää odottaa klo 12 asti ennen kuin saa lähteä?

Moni opiskelija koulustamme luuli, että Espoonlahden lukio on ainoa Espoon lukio, mikä tekee tällä tavalla. Rehtori sanoi, että on ollut yhteydessä muiden rehtoreiden kanssa ja vakuutti, että ainostaan meillä ei tällä tavalla toimita.

Rehtorin mukaan kokeessa pitää olla klo 12 asti, koska lain mukaan opiskelijan pitää olla tietty määrä koulussa per päivä ja tämän lisäksi kurssin aikana tunteja pitää tulla tietty määrä. Tämän lisäksi ei haluta, että lukiolaiset menevät syömään yläasteen ruokailuun, koska siellä ei ole tarpeeksi tilaa.

Saako yläkoulun ruokailun jälkeen syödä, jos on hypäri?

Yläaste syö klo 11.00-11.45 ja lukio klo 11.50-12.40 Rehtori sanoi, että toisen koulun vuorolla ruokailu on ehdottomasti kiellettyä: ruokailuun ei yksinkertaisesti mahdu yläaste ja lukio samaan aikaan.

Moni lukiolainen on myös huomannut, kun yläastelaisia tulee lukion ruokailuun, mutta asialle ei ole tehty mitään. Rehtori sanoi, että tämäkin on kiellettyä ja asiasta pitää tulla sanomaan rehtorille, jos tätä näkee tapahtuvan.

Minkä takia kaikki yläasteen opettajat eivät tee työtään ja puutu yläasteelaisten tönimiseen ja pelleilyyn, jos näkevät sellaista, vaan antavat heidän jatkaa?

Jälleen kerran kysymys liittyy lukiolaisten tunnetilaan, joka vahvistui 100-päivien tapahtumien jälkeen. Kysyjä oli myös sanonut vastauksessaan, että opettajien työ on opettaa lapsille käytöstapoja. Rehtori ei antanut hirveän pitkää vastausta mutta sanoi asian olevan opettajien käsittelyssä, eli asialle yritetään tehdä jotakin. Jyllälaisaloitteisiin rehtori viittasi kertomalla, että aloitteiden ansiosta lukion ja yläkoulun välejä yritetään kyllä parantaa.

Minkä takia koulun ulko-ovet ovat melkein aina kiinni, mutta C-aulan ovi on lähes aina auki?

Koulussamme on tapana olla kaikki ulko-ovet kiinni, paitsi yksi ovi C-aulassa. Lähes kaikki ulko-ovet ovat auki tiettyinä kellonaikoina, jolloin koulu alkaa monilla. Rehtori sanoi ovien olevan kiinni turvallisuuden takia viitaten valitettaviin kouluammuntatapauksiin. Rehtorin mukaan meidän lukio on ottanut mallia luotettavista neuvoista, joissa neuvotaan, miten varmistetaan turvallisuus.

Juoruilevatko opettajat opiskelijoista?

Rehtori sanoi, että opettajilla on vaitiolovelvollisuus, jonka takia he eivät edes saa puhua tietyistä opiskelijoihin liittyvistä asioista keskenään. Sen sijaan rehtori väittää, että monia opiskelijoita kehutaan opettajien kesken.

Oletko tullut viisaammaksi vuosien varrella, kun olet ollut rehtorina tässä lukiossa?

Rehtori vastasi tähän kysymykseen sanomalla, että hän itse uskoo tulleensa viisaammaksi vuosien varrella. Tästä huolimatta rehtori sanoi naureskellen, että ei tiedä, pitääkö se paikkansa.

Miksi lämpötilat vaihtelevat niin radikaalisti riippuen siitä, missä päin koulua on?

Rehtorin mukaan lukiossamme luokkahuoneiden lämpötila saa olla tietyn lämpötilan tasolla. Rehtorille pitäisi ilmoittaa, jos luokkahuoneen lämpötila menee alle 20°C tai yli 23°C (kesällä 25°C). Rehtori ilmoitti lämpötilan vaihtelevan kellonajan ja luokassa olevien ihmisten mukaan. Jos yhdessä huoneessa on paljon ihmisiä, huone lämpenee nopeammin, ja jos tulee kouluun aamulla, huone ei ole ehtinyt lämmetä vielä.

Kuka päättää, mitä kahvia juodaan opettajanhuoneessa?

Rehtorin mukaan opettajat ja rehtori ovat päättäneet yhdessä opettajanhuoneen kahvista ja siitä, että kaikki tuovat sitä kouluun omalla vuorollaan. Samalla rehtori kertoi, että on itse unohtanut tuoda yhteisesti sovittua reilun kaupan kahvia, vaikka olisi pitänyt.

Miksi kaikissa lukion IG-julkaisuissa pitää olla se sininen Jyllatarra?

Tähän kysymykseen rehtori antoi hyvin yksinkertaisen vastauksen: lukion markkinointi. Lukiomme logo laitetaan kaikkiin Instagram-kuviin, jotta lukiomme saisi enemmän näkyvyyttä.

Oma mielipide kannabiksen laillistamisesta/dekriminalisoimisesta?

Kysymys viittasi hyvin tunnettuun kansalaisaloitteeseen laillistaa kannabis Suomessa. Rehtori sanoi ehdottomasti vastustavansa kannabiksen laillistamista ja kaikkia muita päihteitä, jotka vaikuttavat negatiivisesti nuoriin tai aiheuttavat riippuvuutta.

Voiko kurssi keskeytyä, jos on ollut kolme kertaa kipeänä vai pitääkö tulla kipeänä kouluun?

Rehtori sanoi, että kipeänä ei saa missään nimessä tulla kouluun ja kurssi ei automaattisesti keskeydy, jos on ollut kolme kertaa poissa terveydellisistä syistä johtuen. Siitä huolimatta kurssilta ei saa olla liian monta kertaa poissa, koska silloin opiskelijalla ei ole mitään näyttöä opiskelusta.

Mitä sille Emman taideteokselle kuuluu?

Kouluun ostettu 100 000 € maksava taideteos rikottiin vähän aikaa sitten. Rehtori sanoi, että ei olla täysin varmoja, korjataanko teos museossa vai paikkaako taiteilija sitä itse.

Kenelle pingispöydät kuuluvat?

Moni opiskelija on ollut jo kauan epävarma siitä, kuuluvatko koulun pingispöydät yläasteelle vai lukiolle. Rehtorin mukaan se riippuu pingispöydistä: C-aulan pingispöydät ovat yläasteen hankkimia, mutta A-aulan pingispöytä on lukion hankkima.

Kuinka vaativaa rehtorina oleminen on?

Rehtori sanoi työnsä olevan usein uuvuttavaa ja kuluttavaa johtuen siitä, että rehtorin työssä pitää käsitellä monta eri asiaa. Siitä huolimatta rehtori sanoi nauttivansa työstään lukiossamme.

Jyllarauhan julistus

Jyllanhenki, johda sinä meitä
etsiessämme rauhan teitä.
Yhteistyötämme ohjaa,
meitä älä heitä,
sananvapautemme siunaa.

Mahdollisesti, jos meille niin suodaan,
on kohta armorikas juhla,

jota olisi parasta kunnioittaa hamstraamalla hillittömiä määriä
kulutusyhteiskunnan turhia luomuksia sekä heittämällä
koulukirjat ja muu koulumateriaali yhdeksänteen
piiriin.

Julistetaan siis täten yleinen joulurauha kehottamalla
kaikkia tätä juhlaa asiaankuuluvalla hartaudella
viettämään sekä muutoin hiljaisesti ja rauhallisesti
käyttäytymään - katsomme teitä tasa-arvon nimissä yhtä lailla, te
pienet ja isot, sillä se, joka taulun rikkoo tai toista jollakin
sopimattomalla käytöksellä häiritsee, on raskauttavien
asianhaaran vallitessa syypää siihen rangaistukseen, joka
kustakin rikoksesta ja rikkomuksesta erikseen
säädetään.

Lopuksi toivotetaan Jyllan kaikille oppilaille ja
kaikelle henkilökunnalle riemullista aikaa ja ikuista
koulurauhaa!

(Erityisrauhaisia haleja loukkaantujille, mielensäpahoittajille,
suvakeille ja kukkahattutädeille ja -sedille.)

Ekologisia lahjoja

R. Uhmonen

Talven juhlasuma lähestyy kovaa vauhtia. Pian on taas aika viettää iloisia ja lämpimiä hetkiä läheisten kanssa. Juhlallisuuksia odotellessa monille syttyy kuitenkin jokavuotinen stressi sekä pienimuotoinen kriisi lahjojen hankinnan kanssa. Nykyään lahjojen ostamista hankaloittavat entisestään yhteiskuntaa puhuttavat ympäristökysymykset. Monet kokevat materiaalsen tavaran ostamisen täysin turhana, erityisesti jos sen valmistaminen on kuluttanut suuria määriä luonnon resursseja. Ympäristöystävällisen ajattelun johdosta trendiksi on viime vuosina noussut ekologiset ja etenkin aineettomat lahjat. Koska ekologisia lahjoja voi olla vaikea löytää kaupoista taikka sitten keksiä omasta päästä, olemme pyytäneet osaa Jyllan oppilaista auttamaan jakamalla heidän omia ideoitaan ympäristölle haitattomista lahjoista.

Yleisimpänä ehdotuksena ekologisesta lahjasta jyllalaiset nimeävät juurikin aineettomat lahjat, kuten liput tapahtumiin ja elämyksiin, esim. festareille, elokuvaan tai ravintoloihin. Myöskin itsetehdyt lahjakortit, joilla tarjotaan toiselle palvelus, kuten hieronta tai siivous, on suosittu ajatus.

Yhteisenä teemana lähes jokaisessa lahjaideassa on fyysisten tavaroiden oston välttäminen.

Oppilailta löytyy lisäksi loistavia vaihtoehtoisia ratkaisuja korvaamaan fyysiset lahjat. Esimerkiksi kirjojen oston sijaan voi ostaa lahjakortin äänikirjasovellukseen ja konkreettisen valokuva-albumin tekemisen sijaan voi sen tehdä digitaalisena netissä. Jos on kuitenkin aivan pakko antaa se fyysinen lahja, on suositeltavaa ainakin yrittää valmistaa se ensiksi itse tai sitten vain hankkia se käytettynä.

Myös kokonaan lahjojen ostamatta jättäminen mainitaan koululaistemme ehdotuksissa. Yhteiskunta on luonut perinteen

lahjojen antamisesta, mikä vain lisää suurien yritysten vaurautta. Monille ihmisille riittäisi pelkästään juh latoivotukset sekä yhdessä vietettävä aika. Heidän nimissään voi tosin antaa lahjana rahaa kehitysapuun. Näin he saavat itse lahjaksi vain kortin, jossa kerrotaan, mitä hyvää rahalla on hankittu niille, jotka todella sitä tarvitsevat. Vuohen, lehmän tai jonkin muun eläimen osto kehitysmäihin on ollut valtavan suosittua nyt jo pidemmän aikaa.

Toivottavasti jyllalaisten ehdotukset nostattavat jokaisessa lukijassa tunnetta hankkia lahjat tulevaisuudessa harkitusti ja luonnon sekä kaiken muunkin kannalta hyväntahtoisesti.

Kuva: Pixabay

Joulun paras kinkku elää ja voi hyvin Saparomäellä

Susanna Akkila

Muistatko vielä Saparomäen Espostin viimekeväisestä jutusta? Mitä kuuluu tuotantotaloudesta pelastetuille eläkeläisille joulun alla?

Eveliina Lundqvist, Eläinten turvakoti Saparomäen perustaja, kertoo, että osin talkoovoimin ja osin palkatulla työvoimalla on saatu rakennettua 120-neliöinen eläinsuoja, josta possulan osuus on 27 neliötä.

Työtä ja tekemistä on riittänyt, ja pian possut pääsevät eläkeiän kotiinsa. Sikojen ja kanojen lisäksi eläinsuojaan tulee tilat lampaille. Lampolan joukkorahoitus alkoi viime viikolla niin ikään mesenaatissa. Vastikkeina on muun muassa erilaisia kasseja, pipoja, herkkuja ja lomailua Saparomäellä. Sivuilta näkyy myös video, jossa vilahtaa tämänhetkinen Possula! Käy katsomassa <https://mesenaatti.me/>

Kanasiin voit tutustua täällä: <https://saparomaki.fi/>

Kuva: Pixabay

Terveiset Jyllan opiskelijakunnan hallitukselta

Susanna Lindström

Toivottavasti jokaisella on ollut menestyksekkäs syyslukukausi ja energiaa riittää vielä näin joulun kynnykselläkin. Opiskelijakunnan hallituksessa on ollut vilkasta heti elokuusta lähtien ja olemme saaneet mukaan toimintaamme myös kaksi uutta vastuopettajaa.

Syksy alkoi vauhdikkaasti, kun järjestimme Jyllan tuoreille ykkösille onnistuneen tutustumisillan Suvisaaristossa. Toivottavasti ilta vastasi odotuksia ja edesauttoi uusien ystävyys-suhteiden luomista. OPKH sai tapahtumasta paljon hyvää palautetta ja aiomme ehdottomasti jatkaa sekä kehittää perinnettä entisestään myös kakkosten ja abien kohdalla.

Illanistujaisten lisäksi olemme pyrkineet piristämään opiskelijoiden ja opettajien arkea pienillä tempauksilla, kuten teemapäivillä ja ruokalassa järjestettävillä Kahooteilla.

Lokakuussa kävimme kokousristeilyllä Tallinnassa ja suunnittelimme muun muassa joulun ohjelmaa ja Keväällä ajankohtaisen Jylla-päivän teemaa. Risteily antoi myös alkusysäyksen uusien opiskelijakunnan hallitukseen hakeneiden jäsenten valinnalle ja kouluun palattuamme järjestimme haastatteluja potentiaalisille ehdokkaille. Erinomaisia ehdokkaita oli tänä vuonna useita!

Halloweenina järjestettiin perinteinen pukeutumiskilpailu. Kiitos kaikille mukaan heittäytyneille pukeutujille; asut olivat tänäkin vuonna mahtavia!

Joulukuu tuo tullessaan uusia jouluisia teemapäiviä ja kilpailuja, eikä joululoman alkuunkaan ole enää kauan.

Opiskelijakunnan hallitus ottaa mielellään vastaan palautetta ja ehdotuksia opiskelijoiden kouluarjen piristämiseksi ja viihtyvyyden parantamiseksi koulurakennuksessa. Yhteyttä voi ottaa esimerkiksi instagram directin kautta.

Iloista joulunodotusta ja tsemppiä opiskeluun! Laittakaa OPKH seurantaan instagramin puolella ja pysytte ajan tasalla tekemisistämme ja tulevista tapahtumista. [@jyllaopkh](https://www.instagram.com/jyllaopkh).

Kuva: @jyllaopkh

Espostoveri apuapaja

Hyvää joulunalusaikaa, Jyllalaiset! Mikäli jokin askarruttaa, kysymyksiä saa laittaa sähköpostitse osoitteeseen espostoveri@gmail.com ja täysin anonyymisti linkistä forms.gle/

Miten hurmata oma @jyllaihastus?

Selvitä, missä ihastuksen kaappi on, ja linnoittaudu sen läheisyyteen. Kun hän toisinaan tulee paikalle ja saattaa katsoa sinua, katso takaisin ja hymyile. Tällä tavalla voidaan aloittaa turvallinen hymyilysuhde, jonka saa siirrettyä muualle, kuten esimerkiksi käytäville, ruokalaan ja jopa oppitunneille. Rohkeimmat voivat jossakin vaiheessa siirtyä sanallisiin tervehdyksiin elleivät koe sitä liian radikaaliksi.

Jos et jo valmiiksi käy ihastuksen kanssa samoja kursseja, mene niille. Peruskursseilla ei liiemmin sosialisoiduta ja ihastuksen niskan tuijottelu ei auta keskittymisessä, mutta esimerkiksi taideaineiden kurssit, projektit, matkat, musikaali ja erityisesti Wanhat ovat hyviä tilaisuuksia tutustua ihastuksen lisäksi muihin ihmisiin.

Odota kemuja ja/tai liikennevalopäivää.

Tarraa itseäsi niskasta kiinni ja tee aloite. Laita viestiä jossain sosiaalisessa mediassa tai mene juttelemaan koulussa. Parhaassa tapauksessa saat kumppanin, ihan yhtä hyvässä tapauksessa ystävän. Jos tulet torjutuksi niin et ainakaan monen vuoden kuluttua jossittele, mitä teistä olisi voinut tulla.

Mitä teen?: Pikkusisko on ilmastoahdistunut, mutta mua ei kiinnosta koko aihe yhtään. Pakko kuitenkin asua ahdistuksen keskellä.

Tuskin haluaisit kuulla tätä, mutta siskosi on syystäkin ahdistunut. Jos olet kertaakaan avannut lehden, radion, television tai uutissivuston, seurannut koulussa vellovaa keskustelua ja opetusta tai selaillut sosiaalista mediaa, tiedät kyllä, miksi.

Sillä, miten huolensa ilmaisee, on kuitenkin väliä. Kodin pitäisi olla jokaiselle turvapaikka, ja on erittäin vaikeaa rauhoittua, jos joku työntää tofua kurkusta alas. Luultavasti siskosi pyrkii tekemään kodistaan turvallisen, sillä koko maailman hiilidioksidipäästöjä hän ei voi hallita, mutta yhden talouden ruokavalioon ja matkantekoon hänellä on valtaa. Samalla hän valitettavasti syö tilaa ja turvaa muilta.

Ilmastonmuutoksessa on se ikävä asia, että kaiken voi linkittää siihen. Lastenteko, liikenne, leivänpäälliset, lemmikit, lumettomuus, lakanoiden alkuperä. Yhteyksiä ei tarvitse keksiä tyhjästä, vaan niitä putkahtelee jatkuvasti lisää. Ihmiset yleensä puhuvat siitä, mitä näkevät ja kokevat -- kun kaikki liittyy ilmastonmuutokseen, siitä puhuminen tapahtuu aivan itsestään. Se tuskin on kuulijan kannalta mukavaa. Yhteen aiheeseen jumiutuminen edes päiväksi on jo turhauttavaa, kuukausista puhumattakaan.

Sivuuttamista en suosittelen, sillä parhaissa tapauksissa sisarukset ovat ihania ja korvaamattomia. Voit aiheuttaa vakavaa vahinkoa välillenne vähättelemättä hänelle tärkeitä asioita. Haluaisin

ohjeistaa puhumaan vanhemmille, mutta kokemukseni mukaan kukaan ei koskaan ole noudattanut "puhu vanhemmallesi tai muulle turvalliselle aikuiselle" -tyyppistä ohjetta, koska valitettavan usein ne eivät ymmärrä. Jos tilanne oikeasti käy ylitsepääsemättömäksi niin kannattaisi ehkä yrittää -- sinulla on oikeus olla kotonasi rauhassa, ja siskon stressaaminen saattaa vaikuttaa myös vanhempiin.

Jos sisko ehdottaa vegaaniruokia tai kotimaanmatkailua, suhtaudu niihin suopeasti. Toivon, että siskosi jatkaa planeetan tilasta välittämistä, mutta kasvaessaan hän ymmärtäisi, että taukoamattomalla paasauksella aiheuttaa ahdistusta muille. Vaikka tilanne ottaa varmasti koville, yritä olla kärsivällinen.

Virtuaalihali <3